

U WILT EEN LABRADORPUPPY?

Heel goed over nadenken

U wilt dus een labradorpup. Waarom speciaal een labrador? Natuurlijk is een labradorpup met zijn mollige lijfje en altijd kwispelend staartje om op te vreten. Zeker weten. Maar dat schattige pupje is al na een paar maanden uitgroeid tot een slungelige puber. Vindt u hem dan nog steeds leuk? Ook staat de labrador bekend als een kindvriendelijke en gemakkelijke hond. Helemaal waar. Een goed opgevoede labrador is een fantastische kameraad voor het hele gezin, waar je lekker mee kunt knuffelen, wandelen en spelen. Maar die opvoeding gaat niet vanzelf. Daar moet je heel veel voor doen. Een labrador in huis brengt niet alleen maar plezier en gezelligheid, er zijn ook nadelen. Daar moet u van tevoren goed over nadenken.

Enkele belangrijke punten op een rijtje

- De basisopvoeding van pup tot volwassen hond duurt anderhalf jaar, dat doet u dus niet even in drie weken vakantie. Het eerste jaar is best een beetje afzien. De eerste week komt u slaap tekort omdat de pup 's nachts nog niet alleen kan zijn. Zolang hij niet zindelijk is, loopt u de hele dag achter hem aan. Uw labradorkleuter moet onder uw leiding de wereld leren kennen. Dat kost u elke dag zeeën van tijd. Verder is een jonge labrador onstuimig, zit vol streken en luistert soms voor geen meter. U zult dat met geduld, verstand en heel veel liefde in goede banen moeten leiden. Een puppycursus en een paar vervolgcursussen zijn daarvoor beslist nodig. Alleen door veel met hem bezig te zijn, bouwt u een band op met uw hond en wordt hij uw gehoorzame, trouwe maatje. Wilt u en kunt u zoveel energie in uw pup steken?
- Ook als hij geen pup meer is, heeft uw labrador tijd en aandacht nodig. Een volwassen labrador is een sportieve hond die niet genoeg heeft aan drie keer per dag een blokje om. Hij moet minstens één keer per dag een half uur of langer los kunnen rennen op een veilige en verantwoorde plek. Een labrador is een echte gezinshond, daarom kiest u immers voor dit ras! Die kun je niet vijf hele dagen per week alleen thuis laten. Een labrador die te veel alleen zit, wordt een drukke, aandacht vragende, gestoorde neuroot. Niet de fijne, betrouwbare kameraad die u voor ogen heeft. Om zo'n kameraad te krijgen, zult u elke dag gedurende het hele leven van de hond voldoende tijd voor hem moeten vrijmaken. Dat betekent 1 à 2 uur per dag met hem bezig zijn en dat 12 tot 14 jaar lang. Heeft u daar tijd voor?
- Labradors zijn viezeriken. Als ze de kans krijgen, duiken ze in iedere prutsloot of modderplas. Ze lekken na het drinken liters water over de vloer, waar ze dan gezellig doorheen lopen. Vervolgens duwen ze hun druipe snoet tegen je nette kleren of schudden zich vrolijk uit waarbij de spetters tegen de muren vliegen. Kunt u het zich voorstellen? Met een labrador in huis liggen er elke dag wel haren en zand op de vloer, maar twee keer per jaar is het écht feest. Dan laat zijn dikke dubbele vacht los en u wilt niet weten wat daar vanaf komt! Een labrador brengt behalve een hoop gezelligheid, ook een hoop extra poetswerk met zich mee. Heeft u daar zin in?
- Verder kost een labrador behoorlijk wat geld. De aanschafprijs van een pup is op dit moment (2020) zo'n 1250 euro, maar daarna gaat hij nog veel meer kosten. Het begint al met de puppyuitzet: bench, mand, kleedjes, riem en halsband, voerbakken, speeltjes. Een zak brokken van goede kwaliteit kost al gauw 65 euro. Een puppycursus en later de vervolgcursussen kosten rond de 100 euro. En dan de dierenartskosten! De pup moet nog een paar keer worden ingeënt en heeft wormkuurtjes nodig. Kassa! Een sterilisatie of castratie is al gauw een paar honderd euro. In ieder hondenleven komen wel eens ziekten en ongelukjes voor waarmee u naar de dierenarts moet en waar u dus een hoop geld aan kwijt bent. Het mag niet zo zijn, dat de hond geen doktershulp krijgt omdat u het niet kan betalen. Kunt u zich een hond financieel veroorloven?

- Ten slotte: heeft u er ook over nagedacht hoe uw leven er over een aantal jaren uit ziet? Een labrador kan wel 12 tot 14 jaar oud worden. Past een hond straks nog in uw leven, als u misschien een jong druk gezin heeft of weer wilt gaan werken of juist van uw vrije tijd wilt gaan genieten en verre reizen wilt maken? Het ergste wat u uw hond kunt aandoen, is hem wegdoen. Zijn hele wereld stort dan in. Het kost een hond wel een jaar om ergens anders te wennen, hoe fijn het daar ook is. Hij wil geen vreemd fijn huis, hij wil zijn eigen fijne huis, en dat is bij ú. Met de aanschaf van een jonge labrador neemt u een grote verantwoordelijkheid op u, een verantwoordelijkheid die pas eindigt aan het einde van zijn leven. Bent u bereid de komende 12 jaar of langer rekening te houden met uw labrador?

Als u over al deze zaken goed heeft nagedacht en u weet zeker dat u een labrador een fijn leven kunt en wilt bieden, dan kunt u de volgende stap zetten: op zoek naar een betrouwbare fokker.

OP ZOEK NAAR EEN BETROUWBARE FOKKER

Haastige spoed is zelden goed

De knoop is doorgehakt: er komt een pup in huis. De volgende vraag is: wanneer wilt u de pup in huis hebben? Natuurlijk 't liefst zo snel mogelijk. Maar verstandig is dat niet. Het is veel beter om u eerst goed te oriënteren. Wees kritisch, ook al betekent het dat u misschien een paar maanden moet wachten op uw pup. Uw labrador maakt de komende 12 tot 14 jaar deel uit van uw gezin, dan maken die paar maanden toch niet uit! Beter nu wat langer wachten op een verantwoord gefokt pupje, dan straks spijt van een overhaaste aankoop.

De meeste mensen willen een labrador gewoon als lieve, gezellige huishond. Maar misschien lijkt u het u ook leuk om eens een keer naar een show te gaan? Of wilt u bijvoorbeeld jachthondensport of behendigheid gaan doen? Dan moet u helemaal kritisch zijn en op zoek gaan naar een nest waarvan beide ouderdieren showkwaliteit hebben of uitblinken in de hondensport. De fokker moet die kwaliteiten wel kunnen aantonen met showuitslagen of werkdiploma's.

Waar moet u beginnen als u een labradortje wilt aanschaffen?

- Op de sites van de Nederlandse Labrador Vereniging (www.nlv.nu) en de Labrador Kring Nederland (www.labradorkring.nl) staan geboortebelichten en dekbelichten. Dit is een prima manier om aan adressen van betrouwbare nestjes te komen. U bent er in ieder geval zeker van dat de nestjes die hier staan vermeld, van goedgekeurde ouderdieren zijn.
- Of de manier van werken van de betreffende fokker u aanspreekt, moet u zelf beoordelen. Daar doen de rasverenigingen geen uitspraak over.
- Wilt u meer informatie over een bepaald nest bij een fokker (en dat hoeft niet per se een bij de rasvereniging aangesloten fokker te zijn), dan kunt u contact opnemen met de rasvereniging. Daar kunt u al uw vragen stellen en krijgt u eerlijk en deskundig antwoord. De telefoonnummers vindt u op hun site.
- Een andere manier is zelf op internet naar fokkers zoeken. Een goede startpagina is bijvoorbeeld <http://labrador-fokkers.startpagina.nl>. Hierop staan betrouwbare fokkers per provincie gerangschikt. Via deze site kunt u tevens doorklikken naar een puppy vraag-en-aanbodpagina.

Het aanbod op internet is enorm groot. Als je niet thuis bent in de wereld van de hondenfokkerij, zie je al gauw door de bomen het bos niet meer. Daarom eerst wat achtergrondinformatie.

De wereld van de hondenfokkerij

De hondenfokkerij is een beetje te vergelijken met de autobranche. Een auto kun je kopen bij de merkdealer, in de autohandel of van een particulier. Bij de merkdealer betaal je wat meer, maar je krijgt kwaliteit, service en garantie. Ga je naar een autohandelaar, dan moet je goed opletten. Je kunt een prima adres treffen, maar ook de bekende Beun de Haas. Ook als je van een particulier koopt, moet je je verstand gebruiken, want: gekocht is gekocht.

Hondenfokkers kun je grofweg in dezelfde drie groepen indelen: de rasspecialist, de handelaar en de particulier die heel af en toe een nestje heeft.

De rasspecialist

De rasspecialist is een hobbyist die maar één of soms twee rassen fokt. Zijn hobby kost meer geld dan die oplevert. Hij heeft vaak een kennelnaam, fokt volgens de regels van de rasvereniging, loopt shows of doet mee aan wedstrijden. Hij kent het ras door en door. Zijn doel is zo goed mogelijke labradors te fokken, om daarmee hoge ogen te gooien op shows of jachthondenproeven. Hij is trots op zijn honden en heeft vaak meerdere generaties in huis. Voor zijn nestjes, hooguit twee of drie per jaar, probeert hij de ideale reu bij zijn teef te vinden. De rasspecialist spaart kosten noch moeite om zijn pups gezond en wel te laten opgroeien en besteedt veel aandacht aan hun socialisatie. Hij wil graag weten wat er van zijn puppy's terechtkomt en organiseert terugkomdagen of gaat de stamboom zelf brengen. Pukopers kunnen altijd met vragen en problemen bij hem terecht.

De hondenhandelaar

De hondenhandelaar oftewel broodfokker heeft een kennel als bedrijf. Hij verdient geld met het verkopen van honden. Een handelaar fokt zelf nestjes of koopt hele nesten op bij particulieren of haalt ze rechtstreeks uit buitenlandse schuren. Omdat hij winst wil maken, probeert hij zijn kosten zo laag mogelijk te houden. Dat betekent: steeds dezelfde ouderdieren gebruiken, géén dure gezondheidsonderzoeken, goedkoop voer, weinig verzorging, geen socialisatie en geen dierenarts. Een handelaar verkoopt zijn pups meestal zonder stamboom. Dat is goedkoper én hij ontloopt allerlei lastige controles. Of hij wisselt bij één teef nesten met stamboom en nesten zonder stamboom af. Alleen de nesten met stamboom worden geregistreerd, de andere zijn "zwart". Zo krijgt het teefje veel meer nesten dan het toegestane maximum van vijf. Het teefje zal steeds minder energie hebben om haar pups goed te verzorgen. Dat zal zich uiten in het karakter van de pup, als deze opgroeit. Als u bij een fokker kunt kiezen tussen met stamboom of zonder, is er iets niet in de haak.

Helaas is de scheidslijn tussen rasspecialist en handelaar niet altijd even duidelijk. Er is een groot grijs gebied tussen de keurige rashobbyist en de louche broodfokker. De hondenhandel kent bescheiden kennels met maar enkele rassen tot hele grote puppyfarms met tientallen honden van alle mogelijke rassen. Er zijn nette kennels, waar de dieren goed verzorgd worden en waar je in principe een gezond hondje kunt kopen, zelfs met stamboom en garantie. Maar ook bedrijven waar enorme misstanden heersen, waar veel te veel honden in te kleine en vieze ruimtes zitten, waar de dieren slecht verzorgd worden en waar je dus een grote kans loopt op een zieke of gedragsgestoorde pup.

Puppyfarms adverteren vaak in de zaterdagkranten en op Google. Ze zijn op zondag open, zodat de mensen datzelfde weekend nog een pup kunnen kopen. Je kunt er zelfs pups op afbetaling halen. Enige service of nazorg krijg je niet. Als er wat mankeert aan je pup, heb je pech. In het gunstigste geval kun je een andere pup komen halen. Jouw zieke hondje wordt dan afgemaakt.

Voor een buitenstaander is het erg moeilijk om de nette bedrijven te onderscheiden van de knoeiers. Broodfokkers hebben vaak mooie praatjes en kunnen recht praten wat krom is. Maar ook al kunt u er een gezond hondje kopen, denk eens aan die arme fokteven die hun leven moeten slijten in een kennel en die soms wel twaalf nesten achter elkaar krijgen. Daarom is er eigenlijk maar één goed advies: **KOOP GEEN PUP BIJ EEN GROTE KENNEL EN KOOP GEEN PUP ZONDER STAMBOOM.**

De particulier

Dan heb je nog de groep van particulieren met één of twee huishonden, die incidenteel een nestje fokken en die meestal geen kennelnaam hebben. Je hebt particulieren die zich verdiept hebben in het ras, die een mooi teefje hebben dat aan alle voorwaarden voldoet en die zich laten begeleiden door hun eigen ervaren fokker. Dat zijn prima adressen om een pup te kopen.

Er zijn echter ook particulieren die van toeten noch blazen weten, die een stamboomloze en niet-onderzochte teef laten dekken door de dito reu van een eindje verderop. De pups worden voor een paar honderd euro op Marktplaats te koop gezet. De kans op een miskoop is hier levensgroot. Om deze onverstandige "fokkers" een halt toe te roepen, zou eigenlijk niemand een pup van marktplaats.nl moeten kopen.

Conclusie

- Koop uitsluitend een pup van goedgekeurde ouderdieren. De fokker moet u de volgende papieren van zowel de reu als de teef kunnen laten zien:
 - de stamboom.
 - een HD-certificaat (heupdysplasie) van beide ouders. De uitslag moet HD-A of HD-B zijn.
 - een ED-certificaat (elleboogdysplasie) van beide ouders. Daar moet op staan: links vrij, rechts vrij.
 - een ECVO ooguitslag van beide ouders, die mag niet ouder zijn dan twee jaar, controleer de datum!
 - van één van de ouders: DNA test prcd-PRA verricht door OptiGen, met als uitslag "Normal"
- Koop uitsluitend een pup mét stamboom.
- Koop geen pup via een krantenadvertentie. De kans is groot dat u bij een handelaar terechtkomt of bij een particulier met een nest waar nauwelijks iets van bekend is qua afstamming en gezondheid.
- Datzelfde geldt voor nestjes die via marktplaats of vergelijkbare sites worden aangeboden. Ook dit zijn vaak handelaren of particuliere nestjes waar nauwelijks iets van bekend is. U kunt geluk hebben met zo'n hondje, maar u helpt op die manier wel mee om de hondenhandel in stand te houden. Gewoon niet doen! De enige uitzondering daarop is de bemiddelingspagina van de <http://labrador.startpagina.nl>.
- Koop bij voorkeur bij een fokker die aangesloten is bij de NLV of LKN, maar ook hier geldt: eerst kijken, eventueel navragen bij de vereniging en bij twijfel NIET DOEN.
- Veel rasspecialisten, echte labradorfokkers dus, hebben tegenwoordig een website. Het bekijken van sites is een prima manier om u te oriënteren. U kunt ze vinden via <http://labrador-fokkers.startpagina.nl>. Een mooie site biedt echter geen garantie. Als een site u aanspreekt, kunt u een mailtje sturen of bellen voor meer informatie. Afhankelijk van de reactie, kunt u een keer geheel vrijblijvend gaan kijken.

Gebruik daarbij onderstaande "Tien gouden tips".

Tien gouden tips

Bij het uitzoeken van een goede fokker kunt u op de volgende punten letten:

1. Wat voor soort fokker is dit, een rasspecialist, een handelaar of een particulier? Een goede graadmeter hiervoor is het aantal honden dat de fokker heeft, het aantal rassen en het aantal nesten dat hij per jaar fokt. Meer dan twee rassen, meer dan vijftien honden (en allemaal in kennels) en ook nog meer dan drie of vier nesten per jaar? Dat lijkt verdacht veel op een bedrijf. Twijfelt u, kijk dan verder: hoe gaan ze met hun honden om, komen de honden ook in huis, worden ze uitgelaten of zijn er speelweiden, wordt ermee geshowd of getraind? Als dit soort zaken verder wel in orde is, kán het een goed adres zijn.
2. Zijn er ook oudere honden of meerdere generaties in huis? Als er alleen maar honden in de productieve leeftijd zijn, is de kans groot dat de uitgefokte honden worden weggedaan. U kunt u dan afvragen hoeveel deze man / vrouw om zijn honden geeft of gaat het misschien alleen om de nestjes?
3. Is de fokker lid van de Nederlandse Labrador Vereniging of de Labrador Kring Nederland? Dan moet hij zich in ieder geval aan de fokregels houden, anders wordt hij geroyeerd. Toch zegt een lidmaatschap niet alles, er zijn vele manieren om regels te omzeilen. Ga er zelf kijken en wees kritisch.

4. Stelt de fokker het op prijs als u voor een kennismakingsgesprek komt? Een goede fokker laat u vol trots zijn honden zien en heeft plakboeken vol papieren en foto's, waar hij graag met u over praat. Kennels waar u niet verder komt dan een kantoortje en waar u niet alles mag zien, moet u maar overslaan. Daar is blijkbaar iets te verbergen.
5. Wat heel belangrijk is: wil de fokker ook van alles over u weten? Een goede fokker wil weten waar zijn pups terechtkomen en stelt ook eisen aan de koper. Hij zal willen weten waarom u juist een labrador wilt, hoe u de pup wilt gaan opvoeden, of er een groot deel van de dag iemand thuis is, enz.
6. Hoe vindt u de honden van deze fokker? Zien ze er goed verzorgd uit? Spreekt het type u aan? Hebben ze de diploma's en kwalificaties waar u naar op zoek bent? Hoe is hun gedrag ten opzichte van u, komen ze vrolijk en vriendelijk naar u toe? Hoe gedragen ze zich naar elkaar?
7. Wat voor indruk maakt de fokker op u? Heeft men alle tijd voor u, krijgt u duidelijk antwoord op uw vragen? Maakt de fokker een deskundige indruk? Is het er schoon en goed georganiseerd? Het moet klikken tussen de fokker en u, u moet er een prettig gevoel bij hebben. Zo niet, ga naar een andere fokker.
8. Als het nest geboren is, mag u dan een paar keer komen kijken? Het is heel gebruikelijk dat er de eerste twee of drie weken geen bezoek mag komen om de moederhond rust te gunnen. Maar daarna moet u toch minstens twee keer welkom zijn. Een goede fokker eist dat zelfs, omdat hij u veel te vertellen heeft en omdat hij u ook een beetje wil leren kennen.
9. Waar zijn de moederhond en pups gehuisvest? Liggen ze in huis of in een kennel? Op zich hoeft het niet verkeerd te zijn als het nest in een kennel ligt, als de pups maar veel in huis mogen komen. In ieder geval moeten de pups veel in handen komen en ze moeten allerlei speelgoedjes krijgen. Als ze een week of vijf zijn, moeten ze ook buiten kunnen spelen. Het is helemaal mooi, als de fokker ze vanaf zes weken ook al een keertje mee op straat neemt of in de auto.
10. Werkt deze fokker met een koopcontract en wat gebeurt er als de pup een gebrek blijkt te hebben? Is er een terugkomdag, komt de fokker de stamboom zelf brengen? Kunt u ook later nog met vragen of problemen terecht bij de fokker?

Als het merendeel van deze punten positief is, kunt u met een gerust hart een pupje bij deze mensen kopen. Labradorpups zijn populair en goede fokkers werken vaak met een wachtlijst. Reken er dus op dat u een tijdje moet wachten voordat er een pup voor u is. Beschouw het maar als "in verwachting zijn" van uw pup en besteed de wachttijd door u goed voor te bereiden op de komst van uw pupje.

IN VERWACHTING

In verwachting van uw pup

U heeft uw fokker gevonden, leuke mensen met prachtige, lieve honden. U bent wezen kijken en kwam helemaal enthousiast thuis. U heeft de gezondheidsuitslagen en eventuele show- of werkkwalificaties van de ouderdieren gezien en kreeg daar tekst en uitleg bij. U kon al uw vragen stellen en kreeg uitgebreid antwoord. Het was er gezellig, schoon en netjes. Binnenkort wordt één van hun teven gedekt door een mooie, gezonde reu, of misschien is er al een teef drachtig. U kunt bij hen op de wachtlijst komen. Vergeet niet te vragen hoeveel mensen er al op de wachtlijst staan. Misschien is het verstandig u ook nog ergens anders op de wachtlijst te laten zetten. Stel dat de teef niet drachtig wordt, of er worden te weinig pups geboren, dan vist u achter het net. Maar vergeet u niet af te melden als u elders een pup krijgt toegewezen. Vraag hoe de toewijzing van de pups straks gaat. Mogen de pupkopers zelf kiezen in volgorde van de wachtlijst, wijst de fokker de pups toe of gebeurt het in overleg?

In de tijd tot de pup komt, kunt u enkele boeken lezen over pupopvoeding. Bent u niet zo'n lezer? Er zijn ook dvd's te koop. Kijk maar eens op www.mediaboek.nl of www.dogtime.nl. Daar hebben ze volop keus. Misschien bent u in de tussentijd jarig of is het Sinterklaas. Dan weet u wat u kunt vragen! Ook kunt u alvast gaan kijken bij diverse puppycursussen in uw omgeving. Vraag hoe ze te werk gaan, kijk hoe ze met de puppy's en baasjes omgaan, welke methode ze gebruiken, of de trainers u aanstaan, of de lesdagen en lestijden u uitkomen, of er vervolgcursussen zijn, enz.

Vaak zal de fokker de mensen op zijn wachtlijst op de hoogte houden van de stand van zaken. Maar u kunt ook zelf af en toe een mailtje sturen om te vragen hoe het ervoor staat. Is de teef al loops, hoe is de dekking gegaan, zijn er na 4 weken op de echo pups te zien? De draagtijd van een teef is 9 weken. Zeker als een groot nest wordt verwacht, komen de pups vaak al rond de 60e dag. Als u goed contact heeft gehouden gedurende de wachttijd, zal de fokker vast en zeker direct wat foto's van de pasgeboren pupjes naar u mailen en bijzonderheden als reutjes, teefjes, kleuren, geboortetijden en gewichten. En dan kunt u de dagen gaan aftellen tot u voor de eerste keer mag komen kijken.

DE NESTPERIODE: HOE HET BIJ EEN ZORGZAME FOKKER GAAT

De eerste twee weken

Bij een nette fokker ligt de moederhond met haar pups in een zogenaamde werpkist. Dit is een bak van gelakt hout of waterbestendig multiplex, in ieder geval glad materiaal dat goed schoon te houden is. Rondom aan de binnenkant zitten de 'doodligstangen'. Die zorgen ervoor dat een pup niet doodgeperst kan worden tussen de rug van mams en de wand. Pasgeboren pupjes kunnen hun lichaamstemperatuur nog niet zelf regelen. Ze hebben daarom extra verwarming nodig. Dat kan met een warmtelamp boven de werpkist of met een warmteplaat op de bodem van de kist. De omgevingstemperatuur moet voor de pups ongeveer 26° zijn. Veel fokkers gebruiken oude kranten als nestmateriaal. Dat is hygiënischer dan bijvoorbeeld zaagsel dat veel stof bevat en dat in de bekjes kan komen. Op de kranten ligt een vetbed, een soort synthetische schapenvacht die makkelijk in de wasmachine kan op 60° en die zo weer droog is.

Een zorgzame fokker houdt een nestlogboek bij waarin hij de gegevens van iedere individuele pup noteert. Hij zal de pups direct na de geboorte merken om ze uit elkaar te houden. Dat kan met gekleurde bandjes om de nek of met een stip nagellak. Bij die laatste methode heb je dan bijvoorbeeld 'nekje' (stip in de nek), 'staartje' (stip op de staart) enz. Ook zal een zorgzame fokker de pups iedere dag wegen. Zo kan hij in de gaten houden of elke pup zich voorspoedig ontwikkelt. Een pasgeboren labradortje weegt ongeveer 400 gram. Bij een groot nest kunnen de geboortegewichten wat lager zijn, bij een klein nest kunnen er dikkerdjes van wel ruim een pond bijzitten. Na een week zijn de geboortegewichten ongeveer verdubbeld en na twee weken ongeveer verdriedubbeld. Gele labradorbaby's worden met roze neusjes en voetzooltjes geboren. Het donkere pigment ontwikkelt zich pas na een paar dagen. Een pup met heel mooi pigment krijgt zelfs een donker buikje!

Vlak na de bevalling heeft de moederhond vooral behoefte aan rust en privacy. De eerste veertien dagen zijn de meeste teven erg beschermend ten opzichte van hun puppy's. Ze komen alleen heel snel even van het nest af om hun behoeften te doen en te eten, maar het liefst liggen ze dag en nacht bij hun pups. De werpkist staat daarom op een rustige plek, afgeschermd van de andere honden in huis. Een verstandige fokker zal de eerste twee tot drie weken geen bezoek van pupkopers toestaan omdat dat alleen maar onnodige stress geeft bij de moederhond.

Wel is het heel belangrijk dat de pups vanaf hun geboorte elke dag enkele keren in handen worden genomen en dat ermee geknuffeld wordt, bij voorkeur door verschillende mensen. Zo raken ze vertrouwd met mensengeurtjes. Ze worden "ingeprent op mensen", heet dat.

De derde en vierde levensweek

Na ongeveer veertien dagen gaan bij de pups de oogjes open. Die zijn in het begin donkerblauw en nog erg lichtgevoelig. Pas na een paar dagen kunnen de pups er echt mee kijken. Nu gaan ook de oortjes open en beginnen ze te reageren op geluiden. Daarna komen de tandjes door. Die zijn vlijmscherp zodat moeder het ineens stukken minder leuk vindt om ze te voeren. Drinkende pups trappen met hun voorpootjes aan weerszijden van de tepels. Met een week of drie zijn de nageltjes zo lang geworden dat de moeder onder de krassen komt te zitten. Hoogste tijd voor de fokker om de nageltjes te knippen. Ook horen moeder en pups in de derde week hun eerste wormkuurtje te krijgen.

De pups worden steeds krachtiger en oefenen volop met lopen en springen. Het eerste spelgedrag ontstaat: in elkaars bekjes bijten of in de oren van mams. De pups reageren ook al op mensenstemmen. Als je op een hoge, vrolijke toon tegen ze praat, draaien ze hun kopjes naar het geluid toe, beginnen te kwispelen en komen op het geluid af. Ze vinden het heerlijk om in mensenhanden te zijn. De fokker zal nu ook speelgoed in de werpkist leggen, zodat de onderzoeken en speldrift van de pups wordt gestimuleerd. De fokker biedt daarmee een 'verrijkte' of 'prikkelrijke' omgeving aan. Pups die zo opgroeien, hebben een voorsprong op pups die met zeven weken nog helemaal niks kennen. Als het nodig is, kunnen de pups vanaf drie weken wat puppymelk bijgevoerd krijgen.

De moederliefde van een teef is hevig, maar kort. Na een week of drie houden de meeste teven het al weer een heel stuk voor gezien. Moedertje is dan niet meer zo superbezorgd, de andere honden in huis mogen komen neuzen bij de pups, ze gaat zelf weer regelmatig in de huiskamer liggen en meldt zich als de riemen worden gepakt. Dat is ook het moment dat het eerste puppybezoek mag komen en dat u de pups dus voor het eerst in het echt ziet. Vergeet uw fototoestel of videocamera niet!

Bij de meeste fokkers mag u bij het eerste bezoek nog niet kiezen. Er valt immers nog nauwelijks iets te zeggen over de verschillende karaktertjes of eventuele jachtaanleg of showkwaliteit. Om ervoor te zorgen dat uw toekomstige hondje uw lucht al goed ingeprent krijgt, kunt u elke pup een tijdje tegen u aan houden en ermee knuffelen. Een goede fokker zal u veel informatie willen geven. Hij zal u daarom niet gedurende het hele bezoek bij het nest laten zitten. Op een gegeven moment is er koffie en wordt het gesprek rond de tafel voortgezet. Het is verstandig om van tevoren al uw vragen op te schrijven, zodat u niks vergeet. Na de koffie mag u nog een keer naar de pups gaan kijken en dan zit het eerste bezoek er alweer op.

De vijfde en zesde week

In de loop van de vierde levensweek moeten de pups gelegenheid krijgen om de wereld buiten de werpkist te verkennen. Sommige fokkers zetten een puppyrennetje om de werpkist heen, andere verhuizen de pups naar een andere ruimte. Het blijft belangrijk dat de pups veel contact hebben met mensen en dat ze elke dag een uurtje in de huiskamer of keuken mogen rondlopen. Zo kunnen ze wennen aan een huiselijke omgeving. Ook moeten ze elke dag een paar nieuwe, onbekende voorwerpen krijgen die ze kunnen onderzoeken en waar ze mee kunnen spelen. Een leuke voetbal, een oude stoffer, een grote dennenappel, een plastic fles met rammeltjes erin, een kartonnen doos, enz. enz. Het is fijn als de fokker ze in deze periode ook voorzichtig laat wennen aan harde geluiden en knallen. Zo zal uw hondje later niet snel in paniek raken van onweer of vuurwerk. Toekomstige jachthondjes zullen zo beter schotvast worden.

In deze periode worden de pups "gespeend". Dat betekent dat ze van de moedermelk overschakelen op vast voedsel. Dat gebeurt geleidelijk aan. Eerst wat puppymelk, dan geweekte brokjes erdoor, dan harde puppybrokjes en eventueel versvleesvoer en wat groente en fruit. Als de pups zes weken zijn, horen ze op vier maaltijden per dag te zitten. In de vijfde levensweek krijgen ze hun tweede wormkuurtje.

Bij goed weer kunnen de pups nu ook af en toe buiten spelen, in de buitenkennel of op een speelweitje. Ook dit is belangrijk voor hun ontwikkeling. Weer leren ze dat de wereld een stukje groter is, dat er bomen zijn en wind en gras, ze horen straatgeluiden, maken misschien kennis met de grasmaaier, een parasol, de droogmolen, een sproeier, enz.

Met vijf à zes weken komen de puppykopers meestal voor de tweede keer op bezoek. Bij dit bezoek mag u uw pup uitkiezen of krijgt u te horen welke pup van u is. Als de fokker de mensen zelf laat kiezen, gebeurt dat meestal op volgorde van de wachtlijst. U weet dan al van tevoren of u als eerste, tweede, derde, enz. mag kiezen, of dat u de laatste bent en dus geen keus heeft. Omdat dit systeem nogal wat bezwaren heeft, kiezen veel fokkers ervoor om zelf de pups te verdelen. De fokker heeft door alle gesprekken met u een goed beeld gekregen van wat u zoekt. Hij kent de pups door en door en kan goed beoordelen welk hondje het beste bij u past. De fokker probeert daarbij zo veel mogelijk rekening te houden met de voorkeuren van de puppymensen voor een bepaalde pup. Sommige fokkers gebruiken een puppytest voor de toewijzing. Zo'n test kan pas met 7 weken door een ervaren tester (niet de fokker zelf!) worden afgenomen. In dat geval moet u dus wat langer wachten voordat u weet welke pup van u wordt.

De zevende en achtste levensweek

Nu de pups zijn toegewezen, kan de fokker ze alvast een beetje laten wennen aan hun naam. De roepnaam hoeft niet hetzelfde te zijn als de stamboomnaam. De fokker moet al direct na de geboorte de stamboomnamen doorgeven aan de Raad van Beheer. Die naam zal dus vrijwel altijd anders zijn dan de naam die u thuis gaat gebruiken voor uw hond.

De 'verrijkte' opfok, oftewel de 'prikkelrijke' omgeving blijft heel belangrijk. Sommige fokkers oefenen bijvoorbeeld het komen op de fluit iedere keer als de pups eten krijgen. Of hij laat ze kennismaken met een eendenvleugeltje of puppydummy, als het de bedoeling is dat het jachthondjes worden. Bij warm weer mogen ze misschien spelen in een badje met water of met de tuinslang. Of ze mogen kennismaken met het gezonde, lieve hondje van vrienden, dat in de verste verte niet lijkt op een labrador. En steeds komen er veel mensen in alle soorten en maten om te knuffelen met de pups en krijgen ze veel nieuwe speelgoedjes. Zo'n nestperiode maakt het verschil tussen een pup die onbevreesd en vol vertrouwen de wereld tegemoet gaat, of een pup die alleen een saaie, betonnen kennel kent en die alles daarbuiten eng vindt.

Met zes weken komt de dierenarts voor de puppy-entingen. Hij kijkt iedere pup helemaal na en vermeldt zijn op- of aanmerkingen in het Europese Dierenpaspoort dat bij de puppy-enting hoort. De pups krijgen weer een wormkuurtje. Een paar dagen na de puppyenting mogen ze de straat op. Op de arm van een vertrouwde persoon kijken naar het verkeer en alle mensen, en dan heel even op eigen pootjes staan. Misschien is er een wei in de buurt, waar ze kunnen kennismaken met een paard of koe. Ook een autoritje bij een rijder op schoot of op de arm is een goede oefening.

Ook rond de zesde week komt de nestcontroleur van de Raad van Beheer. Die controleert of de administratie in orde is en of er geen sprake is van wantoestanden. Als dat goed is, worden de pups gechipt. Ze krijgen met een dikke injectienaald links in de hals een chip ingeplant. Die bevat een unieke barcode (streepjescode), die met een scanner is af te lezen. Daarmee is de hond altijd te identificeren. De fokker is verplicht om binnen acht weken na de geboorte de pups te registreren bij een door de overheid aangewezen databank. Daarna bent u zelf verantwoordelijk om uw gegevens actueel houden. Mocht uw hond later worden binnengebracht bij een asiel of dierenarts ergens in Europa, dan checken ze altijd of het dier een chip heeft. Zo ja, dan raadplegen ze de databanken en krijgt u meteen een telefoontje. De fokker zal u hier meer informatie over geven.

De nestcontroleur zal ook een beetje wangslimvlies afnemen van de pup. Daarmee wordt een DNA profiel vastgelegd. De fokker krijgt de stambomen en de DNA-certificaten na een paar weken thuisgestuurd. Soms gaat dat zo snel dat de stamboom al direct bij het ophalen met de pup kan worden meegegeven. Er staat geen eigenaar meer op de stamboom. Alle pups staan in eerste instantie geregistreerd op naam van de fokker. Die moet een formulier opsturen naar de Raad van Beheer om de pup op uw naam te laten zetten. U ontvangt daarna van de Raad van Beheer een registratiebewijs.

De grote dag: het ophalen

De pups zijn gechipt, de fokker kan nu afspraken gaan maken voor het ophalen. In Nederland mag een pup niet jonger dan zeven weken van zijn moeder worden gescheiden. Bovendien is het verstandig om de chip een paar dagen tijd te geven om in te kapselen. Vlak na het inbrengen kan hij er nog uitvallen, vooral als de pup meteen een halsbandje om krijgt of in het nekvel wordt gepakt. Het is dus niet de bedoeling dat de pups direct na het chippen worden meegegeven, ook al zou het in principe kunnen. Een verstandige fokker doet dat niet.

Als u de afspraak maakt voor het ophalen, kunt u ook even navragen hoe u moet betalen, contant of per bank. Kom altijd minimaal met zijn tweeën, zodat de pup in de auto bij iemand op schoot kan liggen. En probeer zo vroeg mogelijk weer thuis te zijn, zodat uw hondje ruim de tijd heeft om aan zijn nieuwe huis te wennen voordat hij de eerste nacht in gaat. Een goede fokker zal dit soort zaken overigens uitgebreid met u doorspreken.

Een labradorpup van 7 weken hoort ongeveer 6 kilo te wegen. Een kilootje meer of minder is prima, maar een pup die met 7 weken minder dan 5 kilo weegt, is toch echt te klein. Dan klopt er iets niet.

U behoort, behalve het Europese Dierenpaspoort, in ieder geval een voedingsschema mee te krijgen. Een goede fokker geeft nog veel meer mee: kopieën van de papieren van paps en mams, een map met adviezen, een zak brokken of een puppypakket, een lap met de nestgeur, een vertrouwd speeltje, wat foto's van de nestperiode, enz. enz. Ook het koopcontract moet nog ingevuld worden.

En dan begint u samen met uw pup aan het grote avontuur dat HOND heet. Als u uw pupje bij een betrouwbare fokker heeft gekocht, zal die de volgende dag even bellen om te vragen hoe de reis en de eerste nacht gegaan zijn. Ook later zal de fokker af en toe belangstelling tonen en hij zal berichtjes en foto's van uw kant zeer op prijs stellen. Met eventuele vragen of problemen kunt u altijd bij hem of haar terecht. Mocht uw hond onverhoopt serieuze gezondheidsproblemen krijgen die een erfelijke basis hebben, dan zal een goede fokker u zelfs de aankoop prijs of een deel daarvan terugbetalen als tegemoetkoming in de kosten.

NAWOORD

Wat te doen met deze informatie

ZO HOORT HET BIJ EEN BETROUWBARE FOKKER ONGEVEER TE GAAN. TREFT U EEN FOKKER WAAR HELEMAAL NIETS GAAT ZOALS HIER BESCHREVEN, KOOP DAAR DAN NIET. ER ZIJN GENOEG FOKKERS DIE HUN PUPS WEL OP DEZE MANIER BEGELEIDEN, MET VEEL LIEFDE EN ZORG. EN ZO HOORT HET!

Auteurs

Deze informatie is geschreven en beschikbaar gesteld door Hanneke en Jan Jansma van [Laboriginals](#) uit Oirschot.